

④

דיתבי רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון ויתבי יהודה בן גרים גבייהו פתח ר' יהודה ואמר כמה נאים מעשיהן שר' אומה זו תקנו שווקים תקנו גשרים תקנו מרחצאות ר' יוסי שתק נענה רשב"י ואמר כל מה שתקנו לא *תקנו אלא לצורך עצמן תקנו שווקין להושיב בהן זונות מרחצאות לעדן בהן עצמן גשרים ליטול מהן מכם הרך יהודה בן גרים *ויספר דבריהם ונישמעו למלכות אמרו יהודה שעילה יתעלה יוסי ששתק יגלה לציפורי שמעון שגניה יהרג

אזלו טשו במערתא איתרחיש ניסא איברי להו חרובא ועינא דמיא והוו *משלחי מנייהו והוו יתבי עד צוארייהו בחלא כולי יומא גרסי *בעידן צלויי לבשו מיכסו *ומצלו והדר משלחי מנייהו כי היכי דלא ליבלו איתבו תריסר שני *במערתא אתא אליהו וקם אפיתחא דמערתא אמר מאן לודעיה לבר יוחי דמית קיסר ובטיל גזירתיה נפקו חזו אינשי דקא כרבי וזרעי אמר *מנחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה כל מקום שנותנין עיניהן מיד גשרף יצתה בת קול ואמרה להם להחריב עולמי יצאתם חזרו למערכתכם הדור אזול איתבו תריסר ירחי שתא אמרי *משפט רשעים בגיהנם י"ב חדש יצתה בת קול ואמרה צאו ממערכתכם נפקו כל היכא דהוה מחי ר' אלעזר הוה מסי ר"ש אמר לו בני די לעולם אני ואתה בהדי פניא דמעלי שבתא חזו ההוא סבא דהוה נקיט תרי *מדאני אסא ורהיט בין השמשות אמרו ליה הני למה לך אמר להו לכבוד שבת ותיסגי לך בחד חד כנגד *זכור וחד כנגד *שמור א"ל לבריה חזי כמה חביבין מצות על ישראל *יחיב דעתיהו שמע ר' פנחס בן יאיר חתניה ונפק לאפיה עייליה לבי בניה הוה קא *אריך ליה לבישריה חזי דהוה ביה פילי בגופיה הוה קא בכי וקא נתרו דמעת עיניה וקמצועא ליה א"ל אוי לי שראותיך בכך א"ל אשריך שראיתני בכך שאילמלא לא ראיתני בכך לא מצאת כי כך דמעיקרא כי הוה מקשי ר"ש בן יוחי קושיא הוה מפרק ליה ר' פנחס בן יאיר תריסר פרוקי לסוף כי הוה מקשי ר"פ בן יאיר קושיא הוה מפרק ליה רשב"י עשרין וארבעה פרוקי אמר הואיל ואיתרחיש ניסא איזיל אתקין מילתא דכתיב *ויבא יעקב שלם ואמר ר' רב שלם בגופו שלם בממונו שלם בתורתו *יוחן את פני העיר אמר רב מטבע תיקן להם ושמואל אמר שווקים תיקן להם ור' יודן אמר מרחצאות תיקן להם אמר איכא מילתא דבעי לתקוני אמרו ליה איכא דוכתא דאות ביה ספק מומאה

⑦

הנה יום הזה ל"ג בעומר יומא דהילולא דרבי שמעון בן יוחאי, בו כיום עלה לשמי מרומים, ומסתמא כיום זה נולד גם כן (ר"ה יא.) כי הקב"ה יושב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום אל יום, וכיום הזה עלה לשמי מרומים והוא יומא דהילולא דיליה לאורו נסע ונלך, לכבוד ספרו הקדוש זהר המאיר ומבהיק מסוף העולם ועד סופו (אשר כתב ר' אבא ביום הזה ב), והוא מאיר לנו כגלותינו עד כי יבא משיח צדקנו לפי זה אשר נתאמת לנו מאנשי אמת אשר השמחה ביום הזה על ציון ר' שמעון בן יוחאי היא שלא מטבע דכתיב (משלי יג ט) אור צדיקים ישמח.

בן יעקב, מאישי

②

ב"ד מי שיש לו יא"צ אסור לו לילך בלילה שלפני יום ה'א"צ על סעודה וי"א דאינו אסור רק בשנה ראשונה ושאר שנים מותר ונהגו להחמיר אף בשאר שנים ומ"מ נראה דאם היא סעודה של שמחה דהיינו סעודת נשואין יש להחמיר אף בשאר שנים אבל בסעודה שאינה של שמחה אין להחמיר בשאר שנים ואף בסעודה של שמחה אין אסור בלילה שאחר ה'א"צ :

ה' צוסי' וצאוי' י' - י' אפני' יורה ז'.

③

דאמר ר' יוחנן *סתם מתני' ר' מאיר סתם תוספתא ר' נחמיה *סתם ספרא רבי יהודה סתם ספרי ר"ש וכולהו אליבא דר"ע :

ס(ג) צי' (פני)

④

וכן אמר ר"ש לתלמידיו בניי שנו מדותי שמדותי תרומות מתרומות מדותיו של ר"ע

צי' (ס) (פני)

⑤

אתה הוא עקיבא בן יוסף ששמך הולך מסוף העולם ועד סופו. דע כי מסוף עולם ועד סופו גימטריא תקס"ד, נגד תקס"ד פעמים שזכר ר"ע בכל הש"ס. ור"ע חולר כלום לחד גירסא בגיטין (סו.), גימטריא שע"ה, שהלכה כמותו שע"ה פעמים שע"ה עומדת לו.

א"ל וצאוי' צ' וצאוי' אית' י'

⑥

דתניא *איסי בן יהודה היה מונה שבחן של חכמים ר"מ חכם וסופר ר' יהודה *חכם לבשירצה ר' מרפון גל של אגוזין ר' ישמעאל *הנות מיוונה ר"ע אוצר בלום ר' יוחנן בן נורי קופת הרוכלים רבי אלעזר בן עזריה קופה של בשמים *משנת ר' אליעזר בן יעקב קב ונקי *ר' יוסי נמוק עמו רבי שמעון טוחן הרבה ומוציא קומעא

צ' ס' צ' ס' צ' ס' צ' ס'

⑦

אמר רב בשעה *שעלה משה למרום מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות אמר לפניו רבש"ע מי מעכב על ירך אמר לו אדם אחד יש שעתידי להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו שעתידי לדווש על כל קיץ וקיץ תילין תילין של הלכות אמר לפניו רבש"ע הראתי לי אמר לו חזור לאחורך הלך וישב בסוף ג' שמונה שורות ולא היה יודע

צ' ס' צ' ס' צ' ס'

ר"ע אומר למד תורה בילדותו ילמוד תורה בזנותו היו לו תלמידים בילדותו היו לו תלמידים בזנותו שגא' בבקר ורעאת ורעך וגו' אמרו שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטופרס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה והיה העולם שמם עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמעון והם הם העמידו תורה אותה ישעה תנא כולם מתו מפסח ועד עצרת

ימאות (פני)

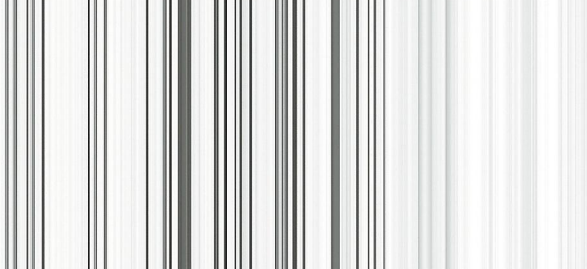
⑧

אמרת ליה זיל הוי בי רב אול (א) תרתי סרי שנין קמי דר' אליעזר ור' יהושע למישלם תרתי סרי שנין קא אתא לביתיה שמע מן אחורי ביתיה דקאמר לה חד רשע לדביתהו שפיר עביד לך אבוך הדא דלא דמי לך ועוד (ב) [שבקך] ארמלות הוות כולחון שנין אמרה ליה אי צאת לרילי ליהוי תרתי סרי שנין אחרנייתא אמר הואיל ויהבת לי רשותא איתדר לאחורי הדר אזל הוה תרתי סרי שני אחרנייתא אתא בעשרין וארבעה אלפין *זוגי תלמידי נפוק כולי עלמא לאפיה ואף היא קמת למיפק לאפיה אמר לה הוה רשיעא ואת להיכא אמרה ליה *יודע צדיק נפש בהמתו אתת לאיתרוויי ליה קא מדחן לה רבנן אמר להון הנותן לה שרי ושלבם שלה

ר' יוסי (פני)

⑨

- א שנים עשר דדין לכיור, כדי שיהיו י"ב כהנים - מקדשין ידיהם ורגליהם בבת אחת
- ב שנים עשר חדשים לחמה, וי"ב חדשים ללבנה
- ג שנים עשר חודש אה

שנים עשר חודש נותנין לבתולה לפרנס את עצמה
שנים עשר חודש נידונים פושעי ישראל בגיהנם...
שנים עשר חודש עשה יוסף בבית פוטיפר: ששה חדשים בבית וששה בשדה

שנים עשר חודש שעשה נח בתיבה, לא טעם טעם שינה לא ביום ולא בלילה

שנים עשר חודש שעשו ישראל לפני הר סיני מתמתקים בד'ת

שנים עשר יום בשנה החליל מכה לפני המזבח: בשחיתת פסח ראשון...

שנים עשר לויים עומדין על הדוכן, ומוסיפין עד עולם

שנים עשר מזלות ברא הקב"ה בעולם, כולם ברא באדם

שנים עשר דברים יש למי שיש לו אשה: רצון, עזר, חומה, חיים, עושר, ברכה, שלום, שמחה, כפרה, עטרה, כבוד, טובה

(יב) ולפל היד החזקה, שקיבל את התורה בלוחות בידיו... ולפל המורא הגדול, נסים וגבורות שבמדבר הגדול והנורא. לעיני כל ישראל, שנשארו לבו לשבור הלוחות לעיניהם, שנאמר: ואשכרם לעיניכם (לעיל ט ז), והסכימה¹⁰⁰ דעת הקדוש ברוך הוא לדעתו, שנאמר: אשר שברת (לעיל י ב), ישר כחך ששברת.

שני ושלש הקרכה

ובו ביום סמך רבי עקיבא החמישה תלמידים הנזכרים שגדלו ועשו פירות וכנ"ל. ולכן נקרא יום ל"ג לעומר יום שמחתו של הרשב"י, שבו ביום נסמך ע"י רבו רבי עקיבא.

תמי האלי עשר בענין וכו'

"ואספת דגנך מה ת"ל לפי שנה" לא ימוש וימשיך ספר התורה הוה מפיך יכול דברים ככתבן ת"ל ואספת דגנך הנהג בהן מנהג דרך ארץ דברי ר' ישמעאל ר"ש בן יוחי אומר אפשר אדם הורש בשעת הרישה וזורע בשעת זריעה וקוצר בשעת קצירה ודיש בשעת דישה וזורח בשעת הרוח תורה מה תהא עליה אלא בזמן שישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן נעשית ע"י אחרים שנה" ועמדו זרים ורעו צאנכם וגו' ובזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום נעשית ע"י אחרים שנה" ואספת דגנך ולא עוד אלא שמלאכת אחרים נעשית ע"י ידן שנה" ועברת את אויביך וגו' אמר אב"י הרבה עשו כרבי' וישמעאל ועלתה בידן כר' שמעון בן יוחי ולא עלתה בידן

דגני וכו'

תניא רבי יוסי" אומר אפי' סילק את הישנה שחרית וסידר את החדשה ערבית אין בכך כלום אלא מה אני מקיים לפני תמיד שלא ילין שלחן בלא לחם א"ר אמי מדבריו של ר' יוסי נלמד אפילו לא שנה אדם אלא פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית קיים מצות¹⁰⁰ לא ימוש (את) ספר התורה הוה מפיך אמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי אפי' לא קרא אדם אלא קרית שמעו שחרית וערבית קיים לא ימוש ודבר זה אסור לאומרו בפני עמי הארץ ורבא אמר מצות לאומרו בפני עמי הארץ (י:6)

אמר לפניו רבוננו של עולם הראיתני תורתו הראני שברו אמר לו חזור [לאחורך] חזר לאחוריו ראה ששוקלין בשרו במקולין אמר לפניו רבש"ע זו תורה וזו שכרה אל שתוק כך עלה במחשבת לפני

ויום ל"ג בעמר

הוא הלולא דרבי שמעון בר יוחאי פי מת אז, והיה למעלה הלולא, הנערה באת אל המלך, וראוי לכל איש תירא וחרד לשום אל לבו יום ההוא לשוב בתשובה, פי זכות רבי שמעון בר יוחאי מסיעת להבא לפתרה, לאל כללות הזמן בעונותינו הרבים בהגלי

ועיור עש" וינגר אישית מל צנע יא